

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/395/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612212307
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2612212307.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Iveta Jankovičová a členov senátu JUDr. Lea Stovičková a JUDr. Daša Kontríková v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcom: 1/ G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, E., 2/ N. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, E., 3/ K. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X, E., zastúpená opatrovníčkou H. L., pracovníčkou Okresného súdu Senica, 4/ W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. E. XXXX, E., zastúpený opatrovníčkou N. C., pracovníčkou Okresného súdu Senica, o zaplatenie 566,14 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Senica, č.k. 6C/30/2013-68 zo dňa 22. mája 2013 v zamietajúcej časti, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Odporcom sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Senica č.k. 11Ro 319/2012-35 zo dňa 25. januára 2013, návrh zamietol. O trovách rozhodol tak, že navrhovateľ je povinný doplatiť súdny poplatok za návrh v sume 3,50 eur (slovom tri eurá päťdesiat centov) na účet súdu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a odporcom náhradu trov konania nepriznal. Po zhodnotení skutkového stavu v zmysle zákonných ustanovení § 100 ods. 1, § 110 ods. 1, § 101, § 558 a § 39 Občianskeho zákonníka, s prihliadnutím k tomu, že v konaní bola zo strany odporcov v 1. a 2. rade vznesená námietka premlčania, dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa bolo potrebné v celom rozsahu zamietnuť, a to z dôvodu, že navrhovateľom uplatnený nárok je i podľa názoru súdu v celom rozsahu premlčaný. V konaní bolo medzi účastníkmi nesporné, že na základe uzavretej zmluvy o pôžičke z 09.07.1990 bola odporcom poskytnutá pôžička vo výške 50.000 Kčs, ktorú sa zaviazali splácať spôsobom uvedeným v zmluve. Aktívna vecná legitimácia navrhovateľa bola preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávok z 24.03.2011. V konaní bolo nesporne preukázané, že dňa 30.03.2004 uzavrel veriteľ s dlžníkmi Dohodu o odpustení časti dlhu z pôžičky, podľa ktorej ku dňu podpisu dohody je zostatok pôžičky vo výške 13.232,40 Sk (439,22 eur) a konečná splatnosť pôžičky bola určená na 06.07.2005. V danom prípade platí trojročná premlčacia doba, a to v zmysle § 101 Obč. zákonníka. Keďže návrh na súd v predmetnej veci bol doručený súdu až dňa 28.11.2012, súd dospel k záveru, že námietka premlčania dlhu bola vznesená v celom rozsahu dôvodne, preto súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Čo sa týka uzavretej Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 03.11.2011, je potrebné uviesť, že len z iniciatívy navrhovateľa bola vyhladaná odporkyňa, pričom pred podpisom dohody nebola vôbec informovaná o tom, že v čase podpísania uvedenej dohody bol dlh voči pôvodnému veriteľovi v celom rozsahu premlčaný a zároveň nebola poučená o tom, aké sú následky uznania záväzku a odporca v 1. rade dohodu nepodpisal vôbec. Z cit. ustanovenia § 558 Obč. zákonníka vyplýva, že pri premlčanom dlhu sa

vyžaduje vedomosť o premlčaní. Podľa názoru súdu uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Obč. zákonníka je ten istý úkon ako uznanie dlhu podľa § 558 Obč. zákonníka a keďže navrhovateľ v konaní neudržal dôkazné bremeno o tom, že odporkyňa v čase podpísania dohody o uznaní dlhu vedela o tom, že tento dlh bol v čase uznania premlčaný, súd považoval za dôvodne vznesenú námietku premlčania a návrh s poukazom na všetko uvedené zamietnuť. Súd zároveň rozhodol o doplatení súdneho poplatku za návrh v sume 3,50 eur. Navrhovateľ pri podaní návrhu opatril návrh kolkovými známikami vo výške 33,50 eur, čo predstavuje súdny poplatok za návrh vo výške 6 % z istiny. Zároveň však mala byť spoplatnená i cena príslušenstva vo výške 53,79 eur. Správne mal tak byť zaplatený súdny poplatok vo výške 37 eur, preto súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť nedoplatok na súdnom poplatku vo výške 3,50 eur. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešní odporcovia si náhradu trov konania neuplatnili, lebo im žiadne trovy konania nevznikli.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu, pričom poukázal na nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočne zistený skutkový stav súdom prvého stupňa. Odvolateľ poukázal na to, že dňa 03.11.2011 odporca v 2. rade podpísal Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, prostredníctvom ktorej odporca uznal svoj záväzok voči navrhovateľovi vzniknutý zo zmluvy splátkovom úvere č. 989092380 uzavretej so Slovenskou sporiteľňou, a.s. vo výške 600,06 eur s príslušenstvom čo do dôvodu a výšky a zaviazal sa splatiť svoj záväzok. Dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Zároveň odporkyňa potvrdila vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojenými. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že v danom prípade došlo k nespochybniteľnému uznaniu dlhu, pričom, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ, zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu, pričom zároveň v danom prípade v čase uznania nebol záväzok odporkyne premlčaný. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 OZ, čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Uznanie premlčaného práva nie je z hľadiska účinkov spojených s § 110 ods. 1 OZ viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo. K prerušeniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a začatiu plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby dochádza bez ohľadu na to, či dlžník v čase uznania o premlčaní vedel alebo nie. Na rozdiel od uvedeného, úprava obsiahnutá v ust. § 558 OZ spája vedomosť toho, kto uznal premlčaný dlh, o jeho premlčaní, so vznikom vyvrátenej domnienky, že dlh v čase uznania trval, t. j. ust. § 110 OZ nepodmieňuje samotné uznanie dlhu a jeho účinky s nutnosťou vedomosti toho, kto dlh uznal, o jeho premlčaní a jeho následkoch. Navrhovateľ zdôraznil, že ak by aj v danom prípade išlo o premlčaný záväzok a odporca by v čase uznania dlhu nevedel o jeho premlčaní, právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá ust. 110 ods. 1 druhá veta OZ, t.j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10-ročnej doby v takomto prípade nastupuje. Rovnaký právny názor je vyjadrený aj v rozsudkoch NS ČR 3Cz 6/68, 33 Cdo 155/2007, 33Odo 934/2005, 33Odo 1039/2004. Pre úplnosť navrhovateľ dodal, že predmetnou dohodou dochádza k zmene v obsahu záväzku zmluvných strán, ktorá spočíva v tom, že odporcovi je umožnené splácať záväzok v splátkach. Dochádza teda k zmene v spôsobe plnenia záväzku. Dohoda o zmene obsahu záväzku je zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi navrhovateľom a odporcom ako veriteľom a dlžníkom, pričom navrhovateľ ako postupník tu nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej úpravy. Z uvedeného potom vyplýva, že ustanovenie dohody o tom, že odporca uznáva svoj záväzok nemohlo byť odporcovi vnútené ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve a na dohodu sa nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok preskúmal a v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu, resp. v zmysle § 221 ods. 1 a 3 O.s.p. ho zruší a vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd poukazuje na správne dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa a v plnom rozsahu sa s nimi stotožňuje. K uvedeným dôvodom ešte dodáva nasledovné.

Podľa názoru odvolacieho súdu, v danom prípade je potrebné v prvom rade posúdiť charakter právneho úkonu, zmluvy o pôžičke, k uzavretiu ktorej došlo medzi G. H. a Slovenskou štátnou sporiteľňou Bratislava, pobočka Senica (neskôr Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava), na základe ktorej sa poskytla pôžička 50.000 Sk a odporca v 1. rade a odporkyňa v 2. rade podpísali pôžičku ako dlžníci a odporcovia v 3. a 4. rade ako ručiteľia. Potom uzavreli účastníci (len odporcovia 1/ a 2/) pôvodnej zmluvy Dohodu o odpustení časti dlhu z pôžičky dňa 30.03.2004 so zostatkom dlhu 13.232,40 Sk.

Predchodca navrhovateľa dňa 30.03.2001, ako postupník uzavrel so žalovanou dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Dohodou o uznaní záväzku pôvodný záväzok nezaniká, nevzniká nový záväzok, dochádza len k zmene pôvodne uzavretého záväzku. Podľa názoru odvolacieho súdu, vzhľadom ku skutočnosti, že navrhovateľ vstúpil do práv a povinností postupcu a nedošlo k zániku pôvodne uzavretej zmluvy, len k jej zmene (umožnené splácať záväzok v splátkach), posúdenie zmluvy sa nezmenilo, ide o spotrebiteľskú zmluvu a navrhovateľa ako postupníka je potrebné považovať za dodávateľa. Ak predchodca navrhovateľa ako dodávateľ uzavrel s odporcami dohodu o uznaní záväzku, je možné dôjsť k záveru, že takáto zmluvná podmienka (dohoda) spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (začala plynúť nová 10 ročná premlčacia lehota) a preto je neplatná podľa § 53 ods. 5 OZ. Ak odvolací súd v súlade s hore uvedeným považoval navrhovateľa za dodávateľa a záväzkový vzťah medzi účastníkmi za spotrebiteľský, je potrebné v danej veci tiež aplikovať ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa (zák. č. 634/1992 Zb., ako súd už vyššie uviedol). Ustanovenie § 4 ods. 8 citovaného zákona stanovuje, že predávajúci (teda aj dodávateľ) nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Ustanovenie § 7 ods.2 cit. zák. definuje, že obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade navrhovateľ ako veriteľ dosiahol uzavretie dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku v dôsledku použitia nekalej obchodnej praktiky spočívajúcej v tom, že právny úkon, obsahom ktorého bolo uznanie dlhu, bol súčasťou predtlačenej formulára, navrhovateľ však počas konania nepreukázal následky uznania dlhu najmä s ohľadom na jeho premlčanie, resp. dĺžky premlčacej doby. Ak by bol navrhovateľ odporčkyni vysvetlil následky uznania záväzku (10-ročná premlčacia lehota), bolo by nelogické, že by odporcovia s takýmto poznatkom dohodu o uznaní záväzku podpísali. Navyše súdu je z jeho rozhodovacej činnosti zrejmé, že navrhovateľ nakupuje premlčané pohľadávky vo veľkom množstve a následne iniciuje stretnutia, na ktorých bez náležitého vysvetlenia následkov uznania záväzkov spotrebiteľom necháva dohody o uznaní záväzku podpisovať s úmyslom docieľiť nápravu pochybenia právnych predchodcov navrhovateľa, spočívajúcu v nepodaní žaloby včas (pred uplynutím premlčacej doby) a s cieľom získať výhody na úkor spotrebiteľa.

Je nepochybné, že uznanie záväzku je jednostranný právny úkon, v ktorom dlžník uznáva záväzok čo do dôvodu a výšky. Pre posúdenie platnosti takéhoto právneho úkonu je potrebné aplikovať ust. § 34 a nasledujúce OZ. Posudzujúc platnosť tohto právneho úkonu odvolací súd dospel k záveru, že ide o absolútne neplatný právny úkon, pretože nespĺňa predpoklady riadneho právneho úkonu v súlade s § 39 OZ, pre jeho rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi). Rozpor s dobrými mravmi je rozporom s objektívnym právom a tento rozpor spôsobuje neplatnosť právneho úkonu bez ohľadu na to, či subjekt o tomto

rozpore vedel alebo nie. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, pokiaľ nerešpektuje niektorú zo súhrnu spoločenských, kultúrnych a mravných noriem. Ako súd vyššie dôvodil, k podpisu dohody o uznaní záväzku došlo za použitia nekalej obchodnej praktiky, t.j. konania v rozpore s dobrými mravmi. Takýto jednostranný právny úkon je potom potrebné vyhodnotiť ako absolútne neplatný, od počiatku neexistujúci a samozrejme nespôsobilý následky, t.j. v konkrétnom prípade nedošlo platne k uznaniu záväzku, čo má za následok, že v danom prípade je premlčacia lehota 3-ročná (resp. 4-ročná podľa ObZ). Navrhovateľ podal žalobu na súd 28.11.2012. Vzhľadom k tomu, že odporcovia vzniesli námietku premlčania, súd prvého stupňa k nej správne prihladol a žalobu zamietol. Podľa názoru odvolacieho súdu podľa § 55 ods. 1 OZ sa zmluvné dojednania spotrebiteľských zmlúv nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa nesmie vzdať práv, ktoré mu zákon poskytuje alebo inak zhoršiť svoje postavenie. Jeho postavenie nesmie byť zhoršené ani s jeho súhlasom, preto prehlásenie o predĺžení premlčacej lehoty v prospech navrhovateľa ako podnikateľského subjektu je možné považovať za absolútne neplatné, pretože postavenie spotrebiteľa tým bolo značne zhoršené.

Pre úplnosť je potrebné dodať, že uvedený právny názor je aj v súlade s názorom NS SR vyjadrenom v rozhodnutí z 16.01.2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012, podľa ktorého, kým rešpektovanie princípu „neznalosť zákona neospravedlňuje“ v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) je potrebné vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je „princíp ochrany spotrebiteľa“. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov, realite praktického života odporuje požiadavka na podrobnú (až detailnú) znalosť právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu.

Preto bolo vecne správne rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdené podľa ust. § 219 O.s.p..

V odvolacom konaní úspešným odporcom v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi. Keďže v odvolacom konaní odporcom žiadne trovy nevznikli a neuplatnili si ich v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p., nebola im náhrada trov odvolacieho konania priznaná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.